

РЕШЕНИЕ

№ 1864

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11128** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Д. М. С. ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес]0, срещу Решение №1040 -21-863/11. 11. 2022г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му и потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01208741/14.10.2022г. на длъжностно лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ – С. град, като правилно и законосъобразно.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт. Сочи се за съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят не бил уведомен за образуваното производство и не е могъл да участва в същото. Не са му искани документи, с които да докаже, че е работил за „Данди Стил“ ЕООД. Липсвали ясни мотиви в разпореждането и в решението на директора. Не ставало ясно за какъв период и в какъв размер е изчислена сумата, подлежаща на възстановяване. Към момента на отпускане на обезщетението административният орган е проверил, че жалбоподателят отговарял на условията. Освен това, жалбоподателят твърди, че е полагал труд за „Данди Стил“ ЕООД и е имал право на ПОВН. Неправилно, в нарушение на материалния закон, му е било разпоредено да върне полученото ПОВН. Моли да се отмени изцяло актът като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява, депозира молба,

с която поддържа жалбата си и настоява, да бъде отменено процесното решение.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ- С. град, се представлява от юрисконсулт Б., която оспорва жалбата. В позиция по същество поддържа законосъобразност на постановеното решение на директора на ТП на НОИ -С. град, по изложените в него мотиви. Изрично заявява в с.з., че претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

С оглед събраните доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение №1040 -21-863/11. 11. 2022г. на Директора на ТП на НОИ- С. град е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01208741/14.10.2022г. на длъжностно лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 114, ал. 2, т.2, във връзка с чл. 114, ал. 3 от КСО е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено му за времето от 25.02.2017г. до 26.03.2017г. в общ размер от 705.10 лева, поради установените нови данни и документи, в следствие на извършената проверка при осигурителя „Данди Стил“ ЕООД, подавал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателя Д. С., в резултат довели до извода, че същият не е бил осигурено лице по смисъла на §1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО и респективно не е имал право на изплатените ПОВН а периода от 25.02.2017г. до 26.03.2017г.

Със Заповед № ЗР-5-21-00921412/14.05.2021г. на Ръководител на контрола по разходите на ДОО, на основание чл. 107 от КСО и чл.11,ал.1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионна дейност от контролните органи на националния осигурителен институт е възложено извършване на проверка/ ревизия по разходите на „Данди Стил“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК].

Съгласно данните от Търговския регистър „Данди Стил“ ЕООД с[ЕИК] е регистрирано на 28.10.2011г. седалище и адрес на управление в [населено място], р-н „С.“, [улица], ет. 1, с управител и едноличен собственик на капитала Д. Г. Б.. С оглед предоставяне на необходимите за извършване на ревизията документи на адреса на дружеството са изпратени задължителни предписания № ЗД -1 -21 -00977130/09.08.2021г., като пощенската пратка е върната с отбелязване върху обратната разписка „непознат“. Задължителните преписания са изпратени и до адреса на управителя на дружеството, но същите са върнати с гриф на обратна разписка „непотърсено“.

След като адресът на дружеството е посетен от контролните органи на ТП НОИ- С. град и не е установен контакт с управителя или друго упълномощено лице да представлява дружеството, е поискано съдействие от органите на МВР. В това отношение от 09 РУ на СДВР са уведомили ТП на НОИ- С. град, че търсеното лице не е установено.

От ТД на НАП са изпратили сигнал в ТП на НОИ, че на дружеството е извършена проверка, като са представили Протокол № П- 22221020145761-073-001/2021г., ведно с приложен доклад и писмени обяснения от лица, в това число Д. С., които са посочили, че не са сключвали трудови договори с „Данди Стил“ ЕООД. За „Данди Стил“ ЕООД не са подавани и ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2017г., 2018г., 2019г., 2020 г.

От ТД на НАП- С. е предоставена допълнителна информация на ТП на НОИ- С., че „Данди Стил“ ЕООД е имало регистрирани фискални устройства, но до м.

02.2015г., както и че за дружеството е образувано изпълнително производство по принудително изпълнение за невнесени задължения.

В Търговския регистър по партидата на „Данди Стил“ ЕООД не са публикувани ГФО за периода от регистрацията на дружеството.

При извършена справка в регистър „Приход“ по партидата на „Данди Стил“ ЕООД е установено, че за периода от месец 04.2014г. до месец 12. 2020г.вкл., от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО общо в размер на 155 724, 68 лева.

Същевременно, чрез „Данди Стил“ ЕООД са подадени уведомления за сключени трудови договори с лица за периода от м. 06.2015г. до м. 12.2020г., сред които лица фигурира и Д. С..

За жалбоподателя Д. С., съгласно данни от регистъра на трудовите договори, е регистрирано уведомление по чл.62, ал.5 от Кодекса на труда за сключен с „Данди Стил“ ЕООД трудов договор от 11.06.2015г. за длъжността “мениджър покупки продажби“ с възнаграждение от 1000, 00 лева, не е подавано уведомление за прекратяване на трудово правоотношение. Чрез дружеството, за Е. Н., са подавани данни по реда на чл. 5, ал.4 от КСО с код за вид осигурен „01“ за периода от 11.06.2015г. до 31.12.2020г., вкл.

До жалбоподателя Д. С. е изпратено писмо със задължителни предписания за предоставяне на сведения и документи относно евентуалната му трудова заетост в „Данди Стил“ ЕООД.Писмото е върнато в цялост, неполучено, с отметка „непотърсено“ на известие за доставяне.

Проверката на „Данди Стил“ ЕООД е финализирана с Констативен протокол № КВ-5-21-01041133/29.11.2021г., в който е отразено, че визираното дружество не е извършвало търговска/ стопанска дейност, която да обуславя необходимост от наемане на лица, които да упражняват трудова дейност по трудови правоотношения. Въз основа на описаното, на осн. чл. 108 ал.1 т.3 от КТ, са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21 -01041139/29.11.2021г. до „Данди Стил“ ЕООД за заличаване на подадените данни по чл.5 ал.4, т.1 от КСО за изброени лица, в това число и за Д. С.. След връщането на пощенски пратки, изпратени до адреса на управление на дружеството и адреса на управителя Д. Б., със задължителните предписания, с отбелязване, че адресатът е непознат на адреса (за дружеството) и че адресът не съществува (за управителя), същите са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО със Съобщение № 4016 021 -1743/16.12.2021г.г., снето от таблото в ТП на НОИ С. - град на 29.12.2021г. По делото няма данни предписанията да са били оспорени и отменени по съответния ред. Същите са влезли в сила.

След влизане в сила на задължителните предписания, съгласно чл. 4, ал.10, т.4 Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, неправомерно подадените от „Данди Стил“ ЕООД данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода от м. юни 2015г. до м. 12.2020 г. са заличени служебно, в т.ч. и данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за Д. С. за периода от 03.01.2017г. до 31.12.2020г., вкл.

При извършената проверка по случая за жалбоподателя е установено, че в ТП на НОИ - С. град са представяни от „Данди Стил“ ЕООД удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни относно правото на С. на парично

обезщетение по болничен лист № Е20166205920 за периода от 25.02.2017г. до 26.03.2017 г. вкл. С оглед заличените данни по чл.5, ал.4 от КСО на жалбоподателя е изплатена неоснователно сума в общ размер на 705, 10 лева по посочения болничен лист.

Предвид изложеното е постановено Разпореждане № РВ-3-21-01208741/ 14.10.2022г. на длъжностно лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ - С. град, с което съгласно чл. 114, ал. 2, т.2, във връзка с чл. 114, ал. 3 от КСО е разпоредено на С. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено му за времето от 25.02.2017г. до 26.03.2017г. в общ размер 705.10 лева.

Д. С. е обжалвал цитираното разпореждане. С Решение №1040-21-863/11.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ- С. град е отхвърлена като неоснователна жалбата му и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01208741/14.10.2022г. на длъжностното лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ - С. град, като правилно и законосъобразно.

В производството са представени и приети като доказателства по делото документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ -С. град и на потвърденото с него разпореждане на ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. град.

При тази фактическа обстановка, установена въз основа на представените по делото доказателства, след като се съобрази с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК и провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, се явява НЕОСНОВАТЕЛНА:

Оспореното Решение №1040-21-863/11.11.2022г. е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба до Директора на ТП на НОИ – С. град, по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Постановено е в едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на Териториално поделение на НОИ – С. град. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отражени са ясно направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи с изключителна прецизност, като твърденията в обратен смисъл на жалбоподателя са неоснователни. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получените ПОВН. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Решението е материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет

на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението,

В настоящия случай Разпореждане № № РВ-3-21-01208741/ 14.10.2022г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и изцяло съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени и влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя „Данди Стил“ ЕООД. Заличаването е извършено служебно, съгласно чл. 4, ал.10, т.4 Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, при наличие на предвидените в същата норма предпоставки. За това законосъобразно органите на НОИ са приложили материалния закон, отчитайки отсъствието на фактическия състав от хипотезата на нормата на чл. 40, ал.1 от КСО, тъй като С. не е имал качеството „осигурено лице“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО, понеже не е осъществявал трудова дейност за „Д. стил“. Изплатени са ПОВН без основание общо в размер на 705.10 лева, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпорежба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми са постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през визирания период жалбоподателят не е извършвал трудова дейност за „Данди Стил“ ЕООД и съответно не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова подадените за него данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя в насока, че реално е полагал труд за „Данди Стил“ ЕООД и е имал качеството на „осигурено лице“ за визирания период. Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1. Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз

основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, деклариращи в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, регистрите поддържани от НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Върховният административен съд нееднократно е имал възможност да се произнесе в смисъл, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за „осигурено лице“ по смисъла на КСО е лицето да упражнява трудова дейност, т. е. не е достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а следва да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. В този смисъл е съдебната практика -Решение № 11274/08.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6389/2021 г. - „Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01. 01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова

дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. В чл. 10, ал. 1 от КСО е уредено, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Т.е, трябва да са изпълнени кумулативно двете условия - осъществяване на трудова дейност и дължимост на осигурителни вноски, за да се изплащат парични обезщетения. Следователно лицето трябва не само да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение, за да са дължими осигурителни вноски, респ. да е възникнало осигурително правоотношение, защото то не е идентично с трудовото“. В същия смисъл - Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г. и мн.др.

Следователно лицето следва да докаже, че реално е осъществявало трудова дейност в рамките на това правоотношение. “.. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице...“- из Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г.

В това отношение, следва да се отбележи, че в административното и в съдебното производство, жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че е било налице трудово, съответно осигурително правоотношение, между него и посоченото дружество „Данди Стил“ ЕООД и че той реално е упражнявал трудова дейност и е бил осигурено лице.

В настоящия казус, доказателствата по делото установяват по несъмнен начин, приетото от контролните органи на ТП на НОИ-С. град, че „Данди Стил“ ЕООД не е извършвало дейност по смисъла на Търговския закон за времето от м. 06.2015г. до м. 12.2020г. вкл., която да предпоставя наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност, които да обуславят изплащане на възнаграждения, респективно лицата за които са подадени данни в Р. не са били осигурени, в т.ч. и жалбоподателят Д. С.. Не са установени данни за реализирани приходи от търговска дейност на „Данди Стил“ ЕООД, няма регистрирани фискални устройства след м. 02.2015г., няма данни за налични активи и стоки, няма данни за изплатени трудови възнаграждения. Конкретно, за жалбоподателя, същият е предоставил писмени обяснения, в които е декларирал, че

никога не е бил в трудови проваотношения с „Данди Стил“ ЕООД.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не ставало ясно за какъв период и в какъв размер е изчислена сумата, подлежаща на възстановяване, тъй като това детайлно е коментирано, както в разпореждането, така и в оспореното решение:

В разпореждането, както и в решението изрично е посочено, че жалбоподателят следва да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност, изплатено му за времето от 25.02.2017г. до 26.03.2017г. в общ размер 705.10 лева.

За жалбоподателя в ТП на НОИ - С. град е представено от „Данди Стил“ ЕООД удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на лицето на парично обезщетение по болничен лист №Е20166205920 за периода от 25.02.2017г. до 26.03.2017 г. вкл., въз основа на които по реда на НПОПДОО са изчислени и са му изплатени по представения чрез „Данди Стил“ ЕООД болничен лист обезщетения общо в размер на 705.10 лева. Подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО са заличени служебно. Следователно на жалбоподателя са изплатени неоснователно ПОВН общо в размер на 705.10 лева, която сума следва да бъде възстановена от него, както ясно е било посочено от органите на НОИ.

Относно претенциите, че при изплащане на ПОВН административният орган е проверил, че жалбоподателят отговаря на условията за това, следва да се отбележи, че:

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя) и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет - чл. 54к от КСО. Подаването от осигурителите на данни по реда на чл. 5, ал.4 КСО за осигурителен стаж и доход става на декларативен принцип. А вече установяването дали е имало правно основание за подаването на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р. и дали те са правилно подадени от осигурителите се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информация относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да

се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол. А, съгласно чл.114 ал.2 т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване от осигурените лица, именно когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, както е в настоящия случай.

Не отговарят на действителното фактическо положение твърденията на С., че не са му искани документи относно трудовата му ангажираност в „Данди Стил“ ЕООД. От материалите по административната преписка е видно, че до същия, преди постановяване на разпореждането за възстановяване на сумата, е изпратено писмо за предоставяне на сведения и документи, с оглед изясняването на факти и обстоятелства, свързани с евентуално упражнявана от него трудова дейност в „Данди Стил“ ЕООД. В това отношение от материалите по делото е видно, че С. се е явил в ТП на НОИ-С. град и е представил писмени обяснения с описаното по- горе съдържание.

Относно извършваната проверка на „Данди Стил“ ЕООД за спазване на осигурителното законодателство, то е липсвало правно основание жалбоподателят да бъде уведомяван за нея, тъй като същата касае дружеството, а не физическите лица, за които дружеството е подавало данни. „...Производството по установяване на юридическите факти от значение за осигурителното правоотношение между осигурител и НОИ се развива между тези две страни. В това производство няма място за участие на евентуално осигурени лица или с претенции за осигурени от този осигурител...“- Решение № 3065/09.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 10737/20 г.В този смисъл са неоснователни претенциите на жалбоподателя, че не бил уведомен за образуваното производство и не е могъл да участва в същото, касаещо дружеството.

В заключение, резултатът и изводите от извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. на „Данди Стил“ ЕООД са обективирани в констативен протокол № КВ-5-21-01041133/29.11.2021г. Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-01041139/29.11.2021г. за заличаване на подадените от „Данди Стил“ ЕООД данни по чл.5 ал.4 от КСО досежно изброени лица, в т.ч. и за Д. С.. След връщането на пощенски пратки, изпратени до адреса на управление на дружеството и адреса на управителя, със задължителните предписания, с отбелязване, че адресатът е непознат на адреса (за дружеството) и адресът не

съществува (за управителя), същите са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО със Съобщение изх. № 4016 021 -1743/16.12.2021г., снето от таблото в ТП на НОИ С. - град на 29.12.2021г.

Предвид нови доказателства от извършената проверка, в резултат на която е установено, че се касае за невъзникнали осигурителни правоотношения, са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаните ПОВН, длъжностно лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ – С. град е постановило, потвърденото с оспореното решение, разпореждане № РВ-3-21-01208741/ 14.10.2022г., с което на основание чл. 114, ал. 2 т.2, във връзка с чл. 114, ал. 3 от КСО е разпоредено на С. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено му за времето от 25.02.2017г. до 26.03.2017г. в общ размер 705.10 лева.

Въз основа на изложеното и предвид събраните доказателства, изцяло неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че административния орган е постановил решението си при несъобразяване с материалните разпоредби.

След като са събрани доказателства, че са налице отрицателните предпоставки за отпускане на ПОВН на жалбоподателя и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се стигне до извода, че лицето реално не е полагало труд в търговското дружество, обстоятелство което не е опровергано от С. с никакви годни и относими доказателства, което изключва качеството му на „осигурено лице“, имащо право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност, то целта на закона, а именно възстановяването на неоснователно изплатената сума от лицето е налице. В този смисъл правомощието за издаване на разпореждането, потвърдено с оспореното решение, е използвано изцяло в унисон с целта на закона и прогласяването му като неправилно на това основание не може да бъде направено.

На ответника по жалбата следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. С. ЕГН-[ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес]0 срещу Решение №1040 -21-863/11.11.2022г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му и потвърдено Разпореждане №

РВ-3-21-01208741/14.10.2022г. на длъжностно лице по чл. 114 ал.3 и ал.4 от КСО в ТП на НОИ – С. град, като неоснователна.
ОСЪЖДА Д. М. С. ЕГН-[ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: